No. 2839 Woensdag 21 April 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

De Encycliek over de Kerkvervolgingen in Duitsland.

HOE HET CONCORDAAT WERD GESCHONDEN.

Gelijk onze lezers reeds weten werd in alle katholieke Kerken van Duitsland onder de Heilige Missen op Passie-Zondag een Pauselijke Encycliek voorgelezen over de positie der Katholieke Kerk in Duitsland, waarin stelling wordt genomen ten aanzien van alle dringende kerkelijke kwesties in het derde rijk.

De Pauselijke Zendbrief is in verscheidene hoofdstukken ingedeeld. Een gedeelte is gewijd aan de jeugdopvoeding, in andere hoofdstukken richt Zich de H. Vader in het bijzonder tot de priesters, de reguliere geestelijkheid en de leken.

Een belangrijk deel houdt zich speciaal bezig met de schending van het rijksconcordaat.

De toon van de Encycliek is, vergeleken met die van de herderlijke brieven der Duitse bisschoppen, welke tot nog toe in de kerken zijn voorgelezen, krachtig en streng. Het verheven document zou in nazi-kringen als een „oorlogsverklaring" kunnen beschouwd worden. Het is de scherpe veroordeling van alle stromingen, welke de grondslagen van het christelijk geloof te vervangen pogen door ideeën en begrippen, ontsproten aan de nieuwe tijd. Met klem komt het Pauselijk schrijven op tegen het „geloofsbegrip" „Blut und Boden". De katholiek, die dezelfde Duitse opvattingen aanhangt, is een verrader van zijn Doopbelofte. Voor de gelovige christen is het **teken des Kruises**, dat thans door de vijanden van de Kerk gehoond wordt, het grote, het verhevenste geloofssymbool.

In de inleiding spreekt de H. Vader uitvoerig over het concordaat, waarvan de H. Stoel, ondanks ernstige bezorgdheden zijn goedkeuring niet wenste te onthouden.

Wij wilden, aldus de H. Vader, Onze kinderen in Duitsland van de spanning ontheffen, die met zekerheid te verwachten zou zijn, als Wij niet tot een concordaat gekomen waren.

De Paus herinnert dan aan wat Hij deed voor de nakoming van het concordaat. Wanneer het moment zal komen, om voor de ogen der wereld onze bemoeiingen in dit opzicht uiteen te zetten, zullen alle weldenkenden weten, waar de beschermers van de vrede te zoeken zijn en waar zijn verstoorders.

Al Onze woorden en handelingen hadden tot norm de trouw aan het concordaat.

Van de andere zijde heeft men de accoorden min of meer openlijk geschonden. Ook nu nog bewijzen de openlijke strijd tegen de confessionele scholen en de ontkenning van de vrijheid van keuze voor degenen, die recht hebben op een katholieke opvoeding de ernst van de toestand.

Uitvoerig stelt de encycliek het natuurrecht tegenover zekere opvattingen van de tegenwoordige tijd. Indien men tracht de ouders het recht om de opvoeding hunner kinderen te bepalen te ontnemen, plaatst men zich in flagrante tegenstelling tot het natuurrecht.

Het principe: recht is, wat het volk nuttig is, is volkomen onjuist. Het moet luiden: wat zedelijk goed is, is ook nuttig voor **het volk**.

Alle pogingen, om de zedelijkheid en de godsdienst van elkander te scheiden, zullen tot mislukking gedoemd zijn. Dit is eveneens het geval met alle eventuele maatregelen, om zulke opvattingen ingang te doen vinden.

De encycliek beschrijft uitvoerig de lijdensweg der Katholieke Kerk in Duitsland, sedert in 1933 het concordaat getekend werd en plechtig door Duitsland erkend.

Ondanks alles, aldus de H. Vader, bleven Wij hopen op betere tijden. Van die verwachting was de ondertekening van het concordaat een bewijs. En wanneer Wij thans na vier jaar genoopt zijn, openhartig te spreken, is dat niet de schuld der kerk.

De ontwikkeling der dingen in Duitsland sinds het concordaat getekend werd, heeft geleerd, dat er door verantwoordelijke kringen opzettelijk naar gestreeft wordt een actie tegen de kerk en het geloof te voeren, die tot geen ander doel kan leiden dan tot de vernietiging van geheel het kerkelijk leven.

Wij hebben niets nagelaten, om de Duitse regering te wijzen op de gevolgen, die het dulden van een anti-christelijke actie voor Duitsland zou hebben. Door eindeloze onderhandelingen tussen de katholieke geestelijkheid en de nationaal-socialistische regering is getracht verbetering in de toestand te brengen. **Evenwel**, terwijl Wij in de geest van het concordaat trachtten te handelen, werd door de andere partij het concordaat ondermijnd, ontdoken, ten slotte openlijk geschonden.

Dat Wij desondanks tot dusver grote matiging hebben betracht, was geen gevolg van zwakheid, doch van de hoop, welke Wij ondanks alles bleven koesteren, dat tenslotte nog wellicht een verbetering in de toestand zou kunnen intreden.

Wij zijn het concordaat naar letter en geest trouw gebleven. Wij hebben afgewacht, tot de duidelijke taal der werkelijkheid de mantel had verscheurd, die de opzettelijke aanval op de kerk omhulde; tot duidelijk bleek, dat de openlijke strijd is aangezegd tegen de door het concordaat wettelijk beschermde confessionele school.

En al rest misschien nog een zwakke hoop, ook nu nog, dat het alsnog mogelijk zal zijn, een draaglijke overeenstemming te bereiken, kunnen we voortaan niet langer zwijgend toezien, hoe de rechten en vrijheden van het katholieke volk geschonden worden...

Plechtig protesteert de encycliek tegen de aanslag van de nationaal-socialistische autoriteiten op de confessionele school. De resultaten van de z.g. stemmingen der ouders, die zich naar het heet, in overgrote meerderheid voor de gemeenschapsschool uitspreken, zijn volkomen waardeloze argumenten, gezien de wijze, waarop die „stemmingen" tot stand worden gebracht.

Tegenover het optreden der nationaal-socialistische overheid stelt de encycliek de zedeleer van het christendom, waaruit voortvloeit het onaantastbaar recht der ouders, om vrij de kinderen in christelijke geest op te voeden.

Met grote waardigheid komt het Pauselijk schrijven op tegen de wijze, waarop zo vaak de autoriteiten de Naam van God en het woord godsdienst gebruikten en misbruikten.

Niet hij, die de naam van God rhetorisch bezigt, is gelovig.

Niet hij behoort tot de ware gelovigen, die in pantheïstische vaagheid God met de wereld vereenzelvigt.

Wie ras, volk, staat, staatsvorm of de dragers van het staatsgezag tot de hoogste orde verheft en verafgoodt, hij doet de door God geschapen orde geweld aan.

Het ras of het volk, de staat of de vertegenwoordiger van de staatsmacht, die in de natuurlijke orde een essentiële plaats bekleden, mag men niet tot hoogste vorm van alles verheffen en ze vergoddelijken.

In dit geval vervalst men de door God geschapen en opgelegde orde en is men verre van het ware geloof in God. Degenen, die naast Christus, of erger nog, boven of tegen Christus hun eenvoudig sterfelijk wezen zou durven plaatsen, al ware dit ook het grootste van alle tijden die moge zich het woord der Schrift herinneren: „Hij, Die in de Hemel woont, lacht om hem."

Terwijl de H. Vader priesters en leken opnieuw aanspoort steeds beter hun heilige plicht te vervullen, merkt Hij op, dat de menselijke tekortkomingen, die helaas ook onder de leden der Kerk voorkomen, niet overdreven mogen worden, en dat men zijn ogen niet mag sluiten tegenover de veel talrijkere en ernstigere tekortkomingen van het aan de Kerk vijandige kamp.

De Paus zendt de religieusen van Duitsland een woord van dank en van deelneming voor het feit, dat velen hunner gedwongen zijn geworden hun gezegende werkzaamheid te staken.

Indien sommigen hunner in gebreke zijn geweest en ook door de Kerk zijn veroordeeld dan verkleint dit niet de verdiensten van de overgrote meerderheid van hen.

De H. Vader betreurt de oppositie in Duitsland tegen de bijzondere school en de Christelijke opvoeding. Met heimelijke en openlijke onderdrukking, met intimidatie, met beloften van economische en andere voordelen, wordt de geloofstrouw, vooral van enkele klassen van beambten onwettig en onmenselijk op de proef gesteld.

De enige weg blijft echter voor de gelovigen de weg van het Credo, van de edele heldenmoed.

De Paus richt een oproep tot de jeugd, die hij zegt: „Zingt uwe vrijheidsliederen, maar vergeet daarbij niet de vrijheid van de kinderen Gods, laat hun adel en fiere vrijheid, niet ondergaan in zonden en gruwelijke lusten.

Waarom verzwijgt men u, dat er ook heldenmoed bestaat op zedelijk terrein. Men spreekt u veel van de menselijke zwakte in de geschiedenis der Kerk, maar verzwijgt over de grote heiligen, die zij voortbracht en over de zegen, die uit de band tussen Kerk en Uw volk voor de Avondlandse cultuur voortkwam.

„Wij hebben elk woord van dit schrijven", zo eindigt de Pauselijke zendbrief, „gewikt en gewogen op de weegschaal der waarheid en der liefde.

Wij konden ons niet langer, door te zwijgen, schuldig maken aan het stichten van verwarring in de gewetens, en evenmin wilden wij de oorzaak zijn, door een onnodige gestrengheid, van een verbittering der gemoederen.

God is onze getuige, dat wij vurig verlangen naar het herstel van een ware vrede tussen Kerk en Staat in Duitsland. Zou echter, buiten onze schuld, geen vrede mogelijk zijn, dan zal de Kerk Gods haar rechten en vrijheden verdedigen in de naam van de Almachtige, wiens arm ook heden ten dage niet is verkort."

De H. Vader spreekt ten slotte de hoop uit, „dat zijn woord gehoor zal vinden, ook bij hen, die zich door verlokkingen, of door dreigementen, hebben laten verleiden tegen Christus en Zijn H. Evangelie te prediken.

Voor de Kerk zal ook deze tijd van verdrukking de voorbode zijn van een nieuwe groei, indien het geloof en de trouw aan het christendom groot genoeg zijn, om tegenover het physieke geweld, dat de Kerk bedreigt, de onvoorwaardelijkheid van een rein geloof en de onaantastbaarheid van een eeuwige orde te stellen. De H. Vastentijd en de Goede Week geven gelegenheid tot bezinning en verdieping.

Dan zullen, daarvan zijn Wij zeker, de vijanden der Kerk, die hun uur gekomen wanen, spoedig inzien, dat zij te vroeg gejubeld en naar de spade, om voor de Kerk een graf te delven, gegrepen hebben.

Dan zal de dag komen, waarop een Te Deum ten hemel zal stijgen, het Te Deum van de bevrijding en van dank aan de Allerhoogste".

Landbouw op Curaçao.

II

Zeer velen waren er die bij het begin van deze eeuw hun hoofd schudden met wat zij noemden de „agrarische tendenzen van Gouv. van Beek en Donk." Doch de koloniale landbouwtentoonstelling van 1904 bracht een korte ommekeer en de tentoonstelling was als een soort verbroederingsfeest.

Maar in hetzelfde jaar nog, 1904, schreef H. P. de Vries in de Indische Mercuur van 2 Aug. een artikel dat sensatie maakte.

De schrijver, blijkbaar een handelsman, kwam met veel zakenkennis op voor de handelsbelangen van dit gebiedsdeel, maar veroorloofde zich tevens enkele felle uitvallen te doen tegen de „agrarische tendenzen" die in onze kolonie vielen op te merken.

„Bij alle maatregelen, aldus de Schr., die men genomen heeft is de hoofdgedachte steeds geweest, dat Curaçao's wedergeboorte in direct verband staat met de herleving van de landbouw."

En als bewijs werden daarvoor aangehaald;

1) de benoeming van den tegenwoordigen Gouverneur.

2) De komst van eminent geleerde mensen uit Holland, die over de mogelijkheid om van het eiland een vruchtbaar Eden te maken, zonder twijfel interessante rapporten geleverd hebben.

3) De oprichting van de **Maatschappij van landbouw.**

4) De benoeming van een Direct. O.W. die zich vooraf in het boren van artesische putten op de hoogte had gesteld.

5) De oprichting van proefstations.

Het slot van de Schr. was: „Volgens onze opvatting is en blijft de handel niet de landbouw of veeteelt voor Curaçao hoofdzaak."

Deze pijl trof doel en alles wat handel heette kwam in verweer.

Het ongeluk wilde dat de geweldige droogte van 1904—1905 een niet geringe steun kwam bijzetten aan deze aanval.

Het idee „landbouw hoofdzaak voor Curaçao" was een schrikbeeld dat alleen rondspookte in het hoofd van den Heer **de Vries** en diende nergens anders toe als om een kunstmatige broodnijd te kweken tussen handel en landbouw.

Want het streven van het Bestuur was alleen maar gericht op een eenvoudig, wettig en billijk recht van bestaan van de landbouw met een weinig steun, zo als de handel tot dan toe alleen en uitsluitend eeuwen lang genoten had.

Tegenover het exclusivisme van den Heer de Vries willen wij het axioma stellen, Dat voor Curaçaos bloei en voorspoed, handel, landbouw en nijverheidi moeten bevorderd worden als middelen van verdienste en bestaan voor het gehele gebiedsdeel.

Een ander wapen waarmee men in die dagen schermde, was, dat alle landbouwproeven van het Gouvernement totaal mislukt waren. **Dus** is de landbouw op Curaçao onmogelijk.

Men ziet klaar uit deze conclusie dat de critiek zich wel erg te buiten ging.

Een verklaring was hiervoor echter wel te vinden.

Went's rapport had reeds tot felle antipathie geprikkeld vóór nog de eerste spade voor de proeven in de grond gestoken was.

Verder zijn er met de proeven zulke enorme fouten begaan en zoveel gebrek aan inzicht en eigenzinnigheid voor de dag gekomen, dat de povere resultaten onmogelijk door tegenslag en onspoed kunnen vergoelijkt worden.

Men had mogen verwachten dat men hier zijn voordeel gedaan had met de ondervinding van het moederland, waar men lange jaren tegen een stroom van ultraconservatisme in de landbouwstand had moeten oproeien. Maar meer nog moest hier het wantrouwen der belastingbetalers van de koopmansstand overwonnen worden.

Van meet af aan had het Gouvernement een daad moeten stellen, waardoor het alle partijen voor zich had kunnen winnen.

Het enthousiasme in de eerste dagen vooral bij gelegenheid van de beide **Van Kol** vergaderingen gewekt voor de kwestie van waterverschaffing bood daartoe de meest gunstige gelegenheid.

Maar noch damaanleg noch putten; er kwam niets tot stand.

In plaats daarvan toog Gouv. van Beek en Donk op avontuur uit, vol van het droombeeld de dorre rotsen van ons eiland met een eeuwig frisse plantengroei te overschaduwen. Een overgeeflijke fout was het datgene wat het minste kans van slagen had; waaraan ook de minste behoefte bestond, niettegenstaande vrij aanzienlijke onkosten te gaan ondernemen.

Boomsoorten gelijk Mahoe, waarvan iedere jongen weet, dat deze boom zelfs in hofjes in de droge tijd besproeiing nodig heeft, werden zonder enige beschutting langs de publieke weg geplant. Elders liet men werklieden, die met de gieting dier bomen belast waren, zeker ter aanmoediging!, op uitbetaling van het loon wachten.

En toen Curaçao zo onhandelbaar bleek, dat het niet wilde bebost worden, zocht men het om de tuin te leiden. Toen werd het schepseltje dat eerst bebossing heette, in een frans kleedje gestoken en opnieuw onder de naam van reboisage over de grenzen binnengesmokkeld.

De resultaten dezer eerste landbouwproef zijn begrijpelijkerwijze allertreurigst geweest.

Curaçao is in die dagen ook een proeftuin rijk geweest. De bedoeling was de voordelen van een andere dan de gewone primitieve grondbewerking, van bemesting, van uitheemse maissoorten proefondervindelijk vast te stellen, en voor het volk aanschouwelijk te maken.

Een gezonde gedachte; maar de uitvoering!

Men begon ermee toen het beste deel der regentijd voorbij was. Op een stuk grond ver van de grote weg af en bovendien afgesloten met een hoge ondoordringbare tranqueer, alsof iedere nieuwsgierige blik geweerd moest worden. Een waas van geheimzinnigheid omhulde het gehele gedoe.

De landbouwkundige R. H. Rijkens werkte al even hard mee om de landbouw in discrediet te brengen. Op welke wijze zullen we niet verder uiteenzetten. Belanghebbenden zullen we hieromtrent gaarne onze gegevens ter beschikking stellen.

Merkwaardig is wel dat in die dagen reeds gewezen is op het uitzien naar een landbouwkundige met opleiding op een proefstation of landbouwschool uit onze omgeving of uit plaatsen met dergelijke omstandigheden als Curaçao.

Of landbouw voor Curaçao nodig is?

Vergeten we niet dat het oog van ons Bestuur gevestigd is op de tijd dat raffinaderijen gaan verdwijnen. Dat we dus weer een tijd krijgen als voor de oorlog.

In die dagen moest het grootste deel van de bevolking van de landbouw leven.

Uit het koloniaal verslag van 1903 b.v. blijkt dat van de 46 duizend inwoners der drie benedenwindse eilanden er 29 duizend zich hoofdzakelijk door landbouw in hun behoeften moesten voorzien.

DE DOOD VAN ANNA BOLEYN.

De Tower in Londen herinnert met zijn torens en poorten aan de lotgevallen van Engeland, vooral aan de tijd van de geloofsvervolgingen in de 16e en 17e eeuw, in het begin waarvan de legendarische gestalte van koning Hendrik VIII staat. Een der interessantste bezienswaardigheden van de Tower is de poort van Anna Boleyn, die met zijn grote zonnewijzer de weg aanduidt naar het gerechtshof en de overige binnenpleinen van het bolwerk.

De grote zonnewijzer aan de poort van Anna Boleyn is een uitvinding van den Duitsen astronoom Micholus Cratzer, de eerste astronomische klok, die destijds naar Engeland kwam. Zij wijst de uren, de maanden en de stand van de maan aan en wel door een gecompliceerd wijzersysteem. In de doorgang der poort verspert het z.g. „verradershek" bij het invallen der duisternis de doorgang, de bekende vreemde barrière, die de ter-dood-veroordeelden passeren moesten. Op het plein daarachter stond de scherprechter.

Had het gerechtshof den beklaagde schuldig bevonden dan draaide de beul zijn bijl naar het ter doodveroordeelde slachtoffer toe. Besloot de rechtbank tot vrijspraak, dan hield hij het slachtoffer de rug van de bijl voor ogen.

Ook Anna Boleyn kreeg destijds de snede van de bijl te zien, toen zij na het doodvonnis van het hoge gerechtshof de poort, die later naar haar genoemd werd, **op de bewuste schoone Meidag passeerde.**

In de cel teruggekeerd, hield de koningin met haar celgenoten een urenlang debat over de vraag of zij volgens Franse traditie met het zwaard of wel met de bijl van de Engelse scherprechter terechtgesteld zou worden. Zij besloot tenslotte naar Engels gebruik zich te laten terechtstellen, omdat zij hoope, daardoor nog enige dagen in leven te kunnen blijven. De terechtsteling had nl. ten bijzondere respecte voor Anna Boleyn op de binnenplaats van de Tower, voor de St. Petrus-kapel, plaats. Het zwaard van de Franse beul, dat voor deze gelegenheid uit Frankrijk overgebracht was, werd uit Calais verzonden en wel tegen schadeloosstelling van 23 pond sterling, zes shilling en acht penny. De terechtstelling was binnen enkele seconden voltrokken. Anna Boleyn schijnt bij het naderen van de plaats der terechtstelling, toen de vrouwen die haar begeleidden, haar onder de armen vasthielden, reeds zo goed als bewusteloos geweest te zijn.

De koning was op deze tijd op een feestelijk versierd Theemsschip vertrokken, om het huwelijk met de derde koningin te sluiten — wraak voor het feit,, dat Anna Boleyn bij de terechtstelling van haar voorgangster een banket gegeven had —.

De gemaal van Anna Boleyn.

In een der grote, door zijn bloedige historie verduisterde zalen van de Tower in Londen staat een vormeloze ridderuitrusting uit de 16e eeuw. Men kan zich haast niet voorstellen, dat dit monster uit gedreven blik, een mens heeft kunnen omhullen.

Een blik op het voetstuk toont, dat Hendrik VIII, koning van Engeland, bij bijzondere gelegenheden van gevaar met dit monster rondgelopen heeft. In zijn oude jaren... In zijn jeugd was de jonge prins er bijzonder op gesteld, slank, elastisch en stevig te verschijnen; een wens, die ook thans nog iedere Engelsman koestert.

Tussen 't veerkrachtige lijf van dezen jongen Tudor en de opgeblazen vormeloze massa van den oud enkoning, die met zieke, plompe benen nog maar een paar schreden in de kamer op en neer kon hinken, speelt zich de tragische geschiedenis van een man af, die zes vrouwen kroonde, twee daarvan onthoofde.

Wanneer men door Engeland reist en de wondervolle kloosterruinen, mede het schoonste van Engeland doortrekt, dan kunnen de gidsen nooit nalaten een paar scherpe invectieven op Hendrik VIII los te laten.

Deze Hendrik verleende de Tower die belemmerende atmosfeer, die thans nog na eeuwen, de in Tudorstijl gekleede gidsen bij iedere gelegenheid het woordje „bloedig" dwingt uit te spreken. De kleine blikplaatjes zorgvuldig en glanzend gepoetst, wijzen de plaatsen aan, waar de hoofden rolden, waar mensen gewurgd werden of in de Theems verdronken.

Op rekening van Hendrik VIII komt een hele reeks van deze terechtstellingen die „noodzakelijk waren voor de staat".

Catharina van Arragon was de eerste. De kleine ernstige Spaanse was oorspronkelijk bestemd voor den broeder van den koning, den teringlijder Arthur. In 1501 brachten Spaanse schepen de zwarte prinses, die juist 14 jaar geworden was, naar Engeland. Zij was twee nachten met haar jongensachtigen prins Arthur tezamen. In de derde nacht gaven Arthurs verwoeste longen het op. Hij stierf. Deze twee nachten zouden haar noodlottig worden.

En toen Hendrik vele jaren later vader werd van een dochter, verstiet hij de Spaanse na haar in een proces van echtbreuk te hebben beschuldigd.

Op Catharina volgde de temperamentvolle Anna Boleyn. Zij was hofdame van Catharina geweest, had aan het Franse hof ervaren, waartoe mannen gebracht kunnen worden wanneer zij verliefd worden. Zij had met haar schitterende meisjesogen Hendrik VIII in haar netten verstrikt. Hij verliet Catharina en nam de temperamentvolle Anna.

Het resultaat was ook slechts een dochter, de latere koningin Elisabeth, maar de vader kon zich natuurlijk thans nog niet van haar grootheid bewust zijn. Hij wilde een troonopvolger. Zo moest Anna wijken; zo schitterend het begin, zo tragisch was haar einde. Een dag na de terechtstelling van Anna, verloofde Hendrik zich met Johanna Seymour, maar nog geen acht dagen na het huwelijk was hij zijn nieuwe gemalin al moe. Doch zij schonk hem den zo vurige verlangden troonopvolger. Bij zijn geboorte was Engeland buiten zichzelven. Dag en nacht donderden de kanonnen, vreugdevuren werden ontstoken en prachtige banketten gegeven. De gelukkige vader en het hof vermoedden niet, dat dit kind slechts 17 jaar zou worden. Johanna stierf 7 dagen na de geboorte van het kind.

Lang hield de koning het niet alleen uit. Daar hij in Engeland blijkbaar niets meer naar zijn zin kon vinden, liet hij de Europese hoven naar een geschikte bruid afzoeken. Als de schilderingen van de afgezanten niet toereikend waren, voegden de schilders er afbeeldingen aan toe.

Holbein schilderde zo wondervol Anna van Kleef, dat zij de overwinning behaalde. De koning nam haar door het schilderij tot zijn bruid, zonder Anna zelf gezien te hebben. Toen hij haar eindelijk te zien kreeg, was hij zó verbaasd, dat hij zichzelve vergat, — Hij was met een mooie schilderij getrouwd. Hij mompelde slechts een paar woorden en liet haar gaan.

Toen hij later Catharina Howard, een jonge hofdame ontdekte, was het met hem en Anna van Kleef gedaan.

Een fris mensenkind zien, zoals de 18-jarige Catharina, heette voor hem met begerige handen naar het nieuwe avontuur grijpen. Anna moest naar een slot in het Noorden, de jonge Howard kwam aan de kust. Haar geluk duurde niet lang. De verhouding met een jeugdvriend bracht haar op het schavot.

De laatste vrouw van Hendrik was Catharina. Zij bezat het talent: het monster Hendrik te temmen; eenvoudig door vrouwelijke goedheid. Doch dit duurde maar kort, want toen begon Hendrik zich weer met de politiek bezig te houden. En dat betekende bloed! Weer werden mensen uit zijn naaste omgeving in de Tower geworpen. Het koninklijk wantrouwen had reeds lang een wettelijk kleed aangenomen. Maar Hendrik was doodziek. Zijn opgeblazen lichaam lag steunend in bed. De hand was niet meer in staat de doodvonnissen te ondertekenen. Hendrik stierf zonder een geluid te geven. Hij gaf den priester geen antwoord meer. Hij werd in Windsor begraven.

Zijn dood was het begin van een nieuwe tijd. De zoons der graven en baronnen die hij liet onthoofden, stonden op en schiepen een nieuw Engeland. Ook Cromwell's voorvader viel in de Tower. Een familielid wreekte hem.

In de bekende film heeft Hachett de vrouwen van Hendrik op de voorgrond geplaatst. Zij zijn echter niet de hoofdspeelsters. Het Pausdom, het Protestantisme, Erasmus van Rotterdam, de grote Karel van Spanje en de andere grootheden uit die tijd komen op de voorgrond.

Hendrik VIII was een droeve legende geworden!......

Er zijn ook in die jaren berekeningen gemaakt dat men de minimum waarde van een oogstjaar veilig op een millioen kon schatten. En bovendien weet een ieder nog wel die in die jaren reeds op Curaçao leefde, dat slechte oogstjaren gepaard gingen met grote sterfte aan mensen en vee. Hieruit blijkt wel hoezeer men toen van de landbouw afhankelijk was, en dus voor Curaçao landbouw noodzakelijk.

Dat er dus thans althans iets in deze richting gedaan wordt, kan niet anders als ten voordele zijn voor dit gebiedsdeel. En kunnen we nog in de tegenwoordige voorspoed daarvan profiteren, des te beter.

De geschiedenis echter leert, hoe het niet moet geschieden.

Wie zich aan vroegere tijden spiegelt, spiegelt zich zacht.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Nog steeds zitten de inwoners van Bilbao te wachten in angst en vrees of de verwachte hulp niet komen zal, om hen van de hongerdood te verlossen. Men verwacht hulp van Valenciaregering, waarop echter niet heel veel te bouwen is en verder hebben enkele parlementsleden in Engeland particulier een actie op touw gezet om een koopvaardijschip met alle daaraan verbonden risico's toch binnen Bilbao te krijgen.

Dezer dagen is de blokkade der noninterventiecommissie in werking gegaan; behalve voor een gedeelte der landgrenzen, aangezien daarvoor nog niet de nodige waarnemers beschikbaar waren.

Verder hebben in de laatste weken allerlei besprekingen plaats die klaarblijkelijk de bedoeling hebben om tot een werelconferentie te komen; waarbij dan besproken zullen worden de bewapening, de kwestie der grondstoffen en de organisatie der markten.

Daarvoor heeft dezer dagen Landsbury een onderhoud gehad met Hitler; daarvoor zal vermoedelijk Eden een bezoek bezoek gaan brengen aan Van Zeeland in België en deze laatste weer aan Roosevelt in Washington.

Men ziet dus wel: de wereld heeft nog niet genoeg aan een Volkenbond te Geneve en dat is nog niet zo'n gunstig teken.

Gisteren heeft Hitler zijn verjaardag gevierd en daags te voren waren er al feestelijkheden en een rede van Göbbels, waarin hij zeide dat thans voor het eerst Hitler zonder zware zorgen de toekomst inkeek.

We moeten natuurlijk goed begrijpen dat deze woorden gesproken zijn door de minister van **propaganda.** Want het zou geen propaganda zijn als Göbbels gezegd zou hebben, wat o.i. de waarheid is, dat Duitsland er nog nooit zo slecht heeft voorgestaan als thans.

En dit niet op de allerlaatste plaats door de morele klap welke de Duitse regering gekregen heeft, door het verschijnen van de Encycliek tegen het Nationaal Socialisme: wànt ook in niet-Katholieke kringen heeft deze een geweldige indruk gemaakt, zoals blijkt uit de verschillende bladen, die we met de laatste mail ontvingen.

Om binnen Nederlands grenzen te blijven, bleek dit o.a. uit de plaat in de „Haagsche Post". Ook „De Groene" geeft een sterk-aansprekende tekening van Jordaan: in bijzonder indrukwekkende verschijning richt Paus Pius XI zich tegen de reeks dwalingen van het Nationaal-Socialisme. En in een artikel van M. Kann wordt de encycliek genoemd „van een zeer groot historisch belang". Wij citeren:

De diplomatie van de Heiligen Stoel heeft lang geduld geoefend. De roomse kerk heeft immers de tijd. Maar nu is aan Hitler toch een over-duidelijk „Tot hier toe en niet verder!" toegeroepen. Deze encycliek keert zich tegen alle waandenkbeelden en usurpaties van de hakenkruiserij. Tegen de „Blut und Boden"-theorie, tegen de eisen van de totalitaire staat inzake de opvoeding van de jeugd — een opvoeding die geen ander doel kent dan weerbaarmaking — tegen de onderdrukking van gewetensvrijheid en religieus leven en tegen de rechtsverkrachting die zich baseert op de theorie: „Recht ist was dem deutschen Volke nützt."

Het is anders wel merkwaardig thans in de bladen te lezen onder welke omstandigheden de Pauselijke encycliek verschenen is.

De encycliek is mooi geheim gehouden; eerst te Rome werd men met het verschijnen bekend, nadat het bericht was binnengekomen dat de encycliek in alle Duitse kerken was voorgelezen.

Zo groot is nog wel steeds de morele en geestelijke invloed van de Paus, dat een land, een volk, dat een geestelijk banvonnis in ontvangst heeft te nemen, in hoge mate geblameerd is. Hoe raak deze klap dan ook in Berlijn aankwam, bewees de verwarring welke er die Zondag heerste: want niet alleen was de encycliek voorgelezen, maar ook op grote schaal verspreid: men deed een inval bij de bisschop van Berlijn, zonder resultaat; in de drukkerij van de Germania, geen resultaat: de Duitse regering ging direct vrede sluiten met de Protestanten en de confessionele predikanten werden begenadigd.

Maar 't ergste bewijs der verwarring was wel 'n historisch artikel van het officiële Duitse hoofdorgaan, de „Völkische Beobachter", waarbij een interpretatie gegeven werd van het nieuwe Duitse begrip „trouw" en „eerlijkheid", dat niet anders kan genoemd worden dan een volslagen failliet van het rechtsbegrip in Duitsland. Het is dan ook volkomen begrijpelijk, dat dit artikel de indruk van de ernstige Pauselijke beschuldigingen in de beschaafde wereld aanzienlijk heeft versterkt en een der Engelse hoofdorganen deed schrijven: „De schaamteloze theorie van het beruchte vodje papier herleeft in Duitsland." En dat reeds de volgende dag van diplomatieke zijde te Berlijn werd geïnformeerd, of dit standpunt van het Duitse hoofdorgaan, werkelijk de opvatting weergeeft van de Duitse Regering. Men heeft toen ingezien de blunder, welke de heer Rosenberg, de schrijver van het artikel, had begaan en men heeft zich in Berlijn gehaast het buitenland gerust te stellen, dat verdragen door Duitsland plechtig ondertekend, ook voor het huidige bewind heilig zijn. Maar met de verzekering aan de diplomaten gegeven, blijft er een groot vraagteken. Want wanneer inderdaad door Duitsland vrijwillig aangegane overeenkomsten heilig zijn, hoe is dan de grove schending van het Concordaat bij voortduring gepleegd te verklaren?

Opnieuw bleek hoe het Duitse volk als een stel onmondigen behandeld werd en hoe vernederend en mensonwaardig de positie van het Duitse volk eigenlijk is.

De officiële instanties bepaalden, dat het Duitse volk niets mocht weten van de zeer ernstige beschuldigingen, welke Z.H. de Paus aan het adres van Duitsland had uitgebracht.

Geen enkel Duits blad mocht iets van de Pauselijke encycliek overnemen, elke verspreiding van afdrukken werd met de strengste straffen bedreigd en ook commentaren van de regering zelf mochten niet in de Duitse bladen worden opgenomen.

Deze waren alleen bestemd voor de buitenlandse pers.

Met de dag echter wordt thans klaarder 't feit, wat men ons onlangs van kath. zijde zowel uit Keulen als Münster meedeelde, dat de katholieken veel vrijmoediger durven optreden dan een jaar geleden. De oppositiegeest neemt steeds meer toe en men durft veel meer. Wat ook wel blijkt uit de mededelingen elders in dit blad uit Konnersreuth.

En niet het minst uit een bericht wat Zondagavond de K.R.O. mededeelde.

De tegenwoordige pastoor van Eichtstatt, Kraus, die tijdens de grote oorlog Majoor was in het Duitse leger en op vele eervolle vermeldingen bogen kan, heeft vanaf de kansel openlijk een protest geslingerd tegen het optreden van de Duitse regering tegenover de Pauselijke encycliek.

De pastoor werd hierop gearresteerd door de Gestapo, maar werd kort daarop ontzet door de Reichswehr, die hun vroegere Majoor in bescherming namen.

En laat nu Göbbels maar beweren, dat Hitler nog nooit zo rustig als thans de toekomst tegemoet ziet!!

BUITENLAND.

GOED, DAT NIET GEDIJDE.

Het milliard der Congregaties.

Een van de lokmiddelen om de linksen in Parijs tot de kerkvervolging te brengen door middel van de wet op de vereenigingen, nu ruim vijf en dertig jaren geleden, was het zogenaamde „milliard der congregaties".

Toen de wet op de inventarisatie was aangenomen, moesten de kerkelijke goederen getaxeerd worden en de waarden „in veiligheid" gebracht. Tot een milliard is het niet gekomen en de schatkist heeft ook geen millioenen gezien. Door taxatie op taxatie en door „expertise" op „expertise", is die inventarisatie zelfs een dure zaak geworden. Een aantal personen wist zich daarbij al te verrijken en buiten de handen van de justitie te blijven zoals in de zaak-Stavinsky.

Tal van waarden verdwenen, totdat op een goede dag de zaak niet meer te verbergen was en een bode van het ministerie vervolgd werd. De man had zich grote uitgaven gepermitteerd; hij had zelfs aan zijn tafel zeer belangrijke personages van de republiek ontvangen, maar het werd al heel gauw duidelijk, dat de millioenen niet in zijn zak waren terecht gekomen en dat de man, die niet al te snugger was, voor zondebok moest dienen.

Toen zijn proces diende, waren slechts onbetekenende getuigen gedagvaard en 't stond zus of zo, of de officier van justitie had de vervolging opgegeven, omdat blijkbaar de ware schuldigen en profijttrekkers niet waren achterhaald. Het proces wekte groot schandaal en Edmond Duez was de treurige held van de dag. Men hoopte, dat hij zou spreken, maar zelf had hij blijkbaar weinig begrepen, waar het om ging en had zich voor grote fooien tot de handlanger gemaakt van hen, die het befaamde „milliard" hadden doen verdwijnen. Hij werd tot 10 jaar tuchthuisstraf veroordeeld en naar de strafkolonie gezonden.

In het bagno toonde hij zich een schuchtere werkezel, die het ellendig had. Aan het einde van zijn straftijd kwam zijn vrouw hem opzoeken en die had wat geld bijeengespaard, als dactylo van een ministerie en van de prefectuur.

Men had verwacht, dat Duez na zijn straftijd „herinneringen" zou schrijven en hij deed dit ook werkelijk. Maar ze waren zó onbeduidend, dat hij er mee bleef zitten. Toen hij enige jaren geleden stierf zette zijn vrouw een landbouwbedrijf voort. „Paris-Soir" weet thans mede te delen, dat die vrouw in staat van faillissement is en in grote moeilijkheden zit. Het blad zegt „niets voor haar te willen vragen", maar meent toch dat „wel een anonieme chèque gezonden zal worden door en van de machtige bondgenoten en geassocieerden van Duez, die nimmer voor hun winst hebben geboet."

Het leger der Ordesgeestelijken.

Op de hele wereld zijn er ruim250.000 katholieke mannelijke religieusen, waaronder 24.270 Jezuiten, 22.527 Franciscanen, 15.125 Broeders der Christelijke Scholen, 12.613 Capucijnen, 10.971 Salesianen, 9070 Benedictijnen, 6700 Dominicanen, 6612 Maristen, 6239 Redemptoristen, 4955 Oblaten van Maria, 4449 Franciscaner Conventuelen, 4063 Missionarissen der Onbevlekte Ontvangenis. De overige ordesgeestelijken die over andere congregaties zijn verdeeld, hebben allen minder dan 4000 leden.

De hand van Santa Teresa.

Toen de „nationale" strijdcolonnes van generaal Queipo uit Antequeras, uit Marbela, uit alle richtingen naar Malaga oprukten en in stormpas de stad veroverden, terwijl intussen ook de nationale oorlogsschepen de haven van Malaga binnen stoomden, zagen de Spaanse Regeringstroepen zich gedwongen in de grootste wanorde de aftocht te bladen. Want de inval van de troepen der Rebellen was zo bruusk en overweldigend, dat talrijke aanvoerders, werden gevangen genomen.

Genraal Villalba, het hoofd van de legerleiding der Regering op het Malagafront, slaagde er in nog op het laatste nippertje te ontsnappen. Zijn vlucht vond evenwel in zulke overhaaste omstandigheden plaats, dat er geen minuut meer overbleef om zijn koffers mee te nemen, welke hij, tot zijn bittere spijt, in de steek heeft moeten laten.

Door dit feit hebben de nationale Spaanse soldaten, zoals 'n Frans blad van rechts, („Le Jour"), thans meldt, die met het opslaan van de aanzienlijke buit, welke het op de vlucht geslagen rode leger had achter gelaten, werden belast, een ontdekking van onschatbare waarde gedaan, een ontdekking welke hun een traan van ontroering in de ogen bracht en een vreugdevlam in hun harten deed oplaaien. Want de kostbare schat, die ze hadden gevonden, betekende voor hen meer dan de kanonnen, de tanks, de machinegeweren, de handgranaten, kardoezen en obussen, waarvan de rode oorlogsvesting in overvloed voorzien was.

In de tas van de rode legeraanvoerder, generaal Villalba, tussen pakjes bankbiljetten voor een bedrag van de bij honderdduizend peseta's, tussen de schitterende, kostbare juwelen en een magnifiek Kruisbeeld dat uit de kathedraal van Malaga werd gehaald, vonden de soldaten een heerlijke zilveren relikwie, waarin een fijn gevormde hand geborgen zat, waarvan de vingers versierd waren met stralende diamanten, groen glanzende smaragden, vuurgele topazen en violetkleurige amethysten. Het zilveren schrijn had zelf de vorm van een hand.

In de relikwie stonden de drie woorden: Santa Teresa de Jesu.

KONNERSREUTH VERDEDIGT HET KRUIS.

Verzet van het katholieke volk.

In de Bijlagen van het Bisschoppelijk Ambtsblad van het Bisdom Spiers, wordt de volgende merkwaardige gebeurtenis verhaald, die wel een heel scherp licht werpt op de huidige verhoudingen in het Derde Rijk.

De ongehuwde onderwijzer Arnold, die in de zomer van 1936 naar Konnersreuth was overgeplaatst, had het grote Kruis, dat sedert de oprichting van de school in het jaar 1886 in de grote leszaal was opgehangen, in October van het vorig jaar uit de school verwijderd en naar zijn woning overgebracht.

Gedurende heel deze winter werd van de zijde der bevolking steeds opnieuw aangedrongen bij het gemeentebestuur, dat het Kruis weer op zijn ereplaats bevestigd moest worden.

In de laatste week van Februari verklaarde een man aan de onderwijzer Arnold, dat het Kruis voor Zondag 28 Februari weer op zijn oude plaats moest zijn aangebracht. Wanneer dit niet zou zijn geschied, zou het Kruis worden gehaald. Op Zondag 28 Februari na de godsdienstoefening, gingen ongeveer 100 mensen, waarbij zich steeds meer katholieken aansloten, naar de woning van de onderwijzer; deze groep katholieken bestond hoofdzakelijk uit mannen. Toen men voor de woning van de onderwijzer was aangekomen, gingen drie mannen naar de onderwijzer en verzochten hem vriendelijk om het Kruis terug te geven. De bewoners van Konnersreuth zouden bidden het Kruis weer naar de school terugbrengen. De onderwijzer weigerde het Kruis terug te geven. Intussen was ook de plaatselijke commandant van de gendarmerie reeds onder de mensenmenigte. Hij zeide: Dit is hier een volksoploop! en dit is verboden. Na een onderhoud met den onderwijzer zeide hij dat het Kruis niet zou worden teruggegeven, en dat de mensen ogenblikkelijk naar huis moesten gaan. De beambte schreef enkele personen op om een proces-verbaal te maken, doch alle aanwezige mannen eisten dat hij hen allemaal zou opschrijven. Niemand ging naar huis. Allen verklaarden vastberaden: „Wij blijven hier, totdat wij het Kruis hebben, ook al zou het een hele dag duren."

Intussen was een bewapend douanier met een politiehond ter plaatse verschenen. Hij eiste van de mensen dat zij heen zouden gaan, anders zou hij de hond op hen loslaten. Niemand ging echter. Toen dreigde hij van zijn wapens gebruik te zullen maken. Doch toen niemand vertrok haalde hij zijn revolver voor de dag en richtte hij op de menigte. Verschillende mannen traden onmiddellijk op hem toe en riepen met luide stem: „Voor het Kruis zijn wij ieder ogenblik bereid om te sterven!" De douanebeambte stak toen zijn revolver in zijn zak en ging heen. Toen trok het volk gezamenlijk naar de woning van den burgemeester.

Intussen was het 1 uur geworden en gingen de mensen naar huis om te eten. Om half twee kwam uit de richting Waltassen een auto met zes gendarmeriebeambten, gevolgd door leden der motorpolitie. Enige tijd later kwam ook de districts-commandant Vogel uit Kirchenreuth ter plaatse, die persoonlijk op onderzoek uitging. Hij beloofde de mensen de zaak op te lossen als zij rustig uiteen gingen. Des Maandags kwam in gezelschap van den districtscommandant Vogel ook de „Kreisleiter" naar Konnersreuth. Nog diezelfde Maandagavond werd het Kruis door de gemeente politie van Konnersreuth weer op zijn ereplaats in de school bevestigd.

NEDERLAND.

De Paus en het Nationaal Socialisme.

In een beschouwing over de pas verschenen encycliek schrijft M. Kann in de Groene Amsterdammer aan het slot:

„Zij, die zich door het schijnbaar-opzettelijk samenvallen van de protestantse actie en de pauselijke encycliek laten verblinden, vergissen zich. Het is evenzeer een dwaling te menen, dat de pijlen van deze encycliek met voorbedachte rade zijn afgeschoten op een ogenblik dat Hitler zich uit politieke overwegingen, die Oostenrijk, Italië en Spanje betreffen, geen strijd met Rome kan veroorloven. Zulke coincidenties geschieden van zelf. De kracht die de politieke en religieuze actie samensmeedt, die een coördinatie schept tussen het protestantisme en het katholiek verweer, is geen „papenlist" — die kracht is niets dan het nationaal socialisme zelf.

Het nationaal socialisme wekt dit verweer, het kan niet anders dan dit doen. Het nationaal socialisme, dat een levensbeschouwing pretendeert te zijn, is een dwaalleer op ieder gebied, op dat van de politiek, op dat van het recht en van de wetenschap in de meest uitgebreide zin des woords, op dat van de moraal van de religie. Het belijdt het recht van de sterkste en streeft in de politiek naar suprematie. Blindelings volgt het een feilbaar mens, die zich tot Leider proclameert. In de economie gaat het nationaal socialisme de economische doelstellingen voorbij om het maatschappelijk- en bedrijfs leven aan één gedachte te onderwerpen: de militaire gedachte. De wetenschap wordt verdraaid, de toepassing der wetenschap door valse leuzen aan een grotesk staatsideaal dienstbaar gemaakt. Met ieder objectief onderzoek strijdige theorieën worden met dit doel gepropageerd. De kunst is haar levensadem ontnomen. De opvoeding der jeugd — zelfs in sommige gevallen de religieuze opvoeding — wordt tot een aanfluiting gemaakt van de menselijke beschaving.

Wie de wetenschap beoefent zoekt de waarheid. De moraal eist op een ander gebied dezelfde integriteit. De religie: niets dan de dienst van God. Het kan ons om 't even zijn op welk gebied en in welke verhoudingen, maar er is niemand — althans geen serieus mens — of hij aanvaart en belijdt het Absolute.

Het nationaal socialisme echter, tracht dit absolute naar zijn hand te zetten. Het ontkent Recht en Waarheid. Het tracht een „eigen waarheid in te stellen" — op ieder gebied.

Het kan de wereld nog in het verderf storten. Maar gelukkig stoot het in zijn groei en zijn schijnbare bevestiging op de weerstand diergenen, die zich hun geloof in het Absolute niet laten ontnemen. Dit geloof, deze vaste overtuiging, vindt op dit ogenblik, door de onderdrukking sterk geworden, zijn uitdrukking. Vandaar dat, politiek gesproken, het nationaal socialisme niet meer vrijelijk manoeuvreren kan. Dat dit alles op één en het zelfde moment geschiedt is werkelijk geen wonder. En zeker geen diplomatieke list. Het is het bewijs, dat de mensheid nog niet verloren is. Voor de nationaal socialistische heerser evenwel, is de encycliek een Mene Tekel.

HET PRINSELIJK PAAR EN DE ZONDAGSRUST.

Ontstemming in Gereformeerde kringen.

Het heeft ongetwijfeld de aandacht getrokken, dat het Prinselijk Paar, de Zondagen tijdens hun huwelijksvacantie niet alleen doorbracht met de beoefening van alerlei sporten, maar ook op Zondag hele dagreizen aflegde door Europa. Wij katholieken, die de Puriteinse Zondagsviering niet aanvaarden, maar toch aan de Zondagsheiliging grote waarde [illegible] hebben ons daaraan echter niet gestoten. Wel was het te verwachten, dat ons gereformeerde volksdeel van een en ander met teleurstelling kennis zou nemen. Onlangs echter is de anti-rev. Rotterdammer met kritiek gekomen:

Wij ontlenen daaraan het volgende:

„Het Ned. volk vergezelt in gedachten het Prinselijk Echtpaar op zijn tochten in de vreemde en gunt het gaarne de ontspanning op Poolse sneeuwvelden en Oostenrijkse Alpen of aan de Côte d'Azur.

Verzwegen mag echter niet, dat ons Christelijk volksdeel telkens met smart en droefheid verneemt, hoezeer de Zondag ontluisterd wordt en de Zondagsheiliging in het gedrang komt.

Wij zien volstrekt niet over het hoofd, dat met name 't Duitse volk „ruimer" opvattingen huldigt dan Calvinistisch Nederland; maar het gebod Gods wijkt niet voor traditie of landsgebruik.

Een en andermaal wezen wij in het voorbijgaan en in voorzichtige termen reeds op deze dingen, maar wij achten ons niet verantwoord, wanneer wij over de gepubliceerde feiten, welke de conscientie van gelovig Nederland schrijnen, niet openlijk en ronduit het licht en het oordeel der Schrift laten vallen. De eis van Gods Wet moet niet in de laatste plaats van vorsten en groten der aarde worden vooropgesteld. Want die wet geldt voor allen, „'t zij laag van staat of hoog met een gekroond."

Hier is echter ook in het geding de sympathie van ons Christelijk volksdeel voor Prins en Prinses. Deze hartelijke toegenegenheid zou een deuk krijgen, wanneer het jonge paar, straks in ons midden teruggekeerd, hier te lande zo weinig rekening zou houden met het Sabbathsgebod als thans volgens de persberichten het geval is. Eerbied voor de Kroon en liefde voor het Oranjehuis zouden ook dan van ons gevraagd mogen worden, maar de innige verhouding zou er onder lijden.

Doch wat van veel groter betekenis is: een schone traditie van het Oranjehuis zou verscheurd, met de eigen belijdenis zou gebroken worden; terwijl ten slotte en bovenal gehandeld zou worden in strijd met het gebod, dat ook voor vorsten geldt: „Gedenkt de Sabbathdag, dat gij die heiligt."

Aldus dit anti-rev. blad, dat hier ongetwijfeld vertolkt wat bij een zeer groot deel van ons gereformeerde volk leeft. Ingewijden wisten intussen reeds lang dat ook op dit gebied bij onze Prinses ruimere opvattingen leefden, dan in de laatste decenniën bij ons Hof in ere waren.

THEE EN GAS-MASKERS. De gasmaskers zijn nu in zwang en bij gelegenheid van een thee-partijtje, onlangs gehouden te Wimbledon, droegen de gasten gasmaskers. De photo toont hoe de gastvrouw thee schenkt voor enige van haar gasten, maar hoe zij ze zullen drinken, is een andere vraag.

ACROBATIE OP HET IJS. Onder de vele figuur-schaatsers, die zich voorbereiden voor de komende Wereldkampioenschap te Londen is ook het Engelse paar Cliff, dat hier bezig is met de training.

CURACAO.

Beknopt Verslag der werkzaamheden van de „GOUVENEUR VAN SLOBBE STICHTING TOT STEUNVERLENING AAN DE ARMEN EN BEHOEFTIGEN VAN BONARIE" over het jaar 1936.

Bij het opmaken van dit eerste verslag harer werkzaamheden, heeft de Vereniging gemeend de gelegenheid niet ongebruikt te mogen laten voorbijgaan zonder van haar dankbaarheid te getuigen in de eerste plaats voor de waardevolle steun door Z.E. de heer B. W. Th. van Slobbe, gewezen Gouverneur van Curaçao haar gegeven waardoor de oprichting van de vereniging mogelijk is gemaakt. Zij heeft dan ook gemeend het beste bewijs hiervoor te leveren door aan de vereniging te verbinden de naam van genoemde Gouverneur na van Z.E. hiervoor de welwillende toestemming te hebben verkregen.

Namens de armen en behoeftigen van het eiland gevoelt de Vereniging het als haar plicht hierbij ook hartgrondige dank te brengen aan Mevrouw Etna van Eps van wie het initiatief voor de oprichting van de vereniging is uitgegaan en die sindsdien als haar presidente zich daarvoor zoveel moeite en opoffering heeft gegeven en voorts aan alle andere personen die op de een of andere wijze bijgedragen hebben om het beoogde doel te helpen bereiken.

Bij deze dankbetuiging betrekt de Vereniging ook gaarne alle andere personen en lichamen die, financieel of anders steun hebben verleend waardoor net tegen het einde van het jaar door haar georganiseerde Kerstfeest zo goed is mogen slagen. Niet in het minst is hiervoor dank verschuldigd aan Mevrouw Laura Hart die onder haar schitterende leiding de toneeluitvoering, gegeven ten bate van de Vereniging, tot zulk een goed einde heeft weten te brengen.

Het hierbij bedoelde Kerstfeest waarbij aan een groot aantal van de armste kinderen uit verschillende buurten van het eiland, naast lekkers en speelgoed, ook lijfkleren en schoenen konden worden verstrekt, mag in alle opzichten als zeer geslaagd worden beschouwd.

Het ligt dan ook in de bedoeling van de Vereniging om, zoveel mogelijk, elk jaar een dergelijk feest voor de arme kinderen van het eiland te houden.

De Vereniging ontving in het jaar 1936 wegens het haar toegewezen aandeel in de Bond Fortuna, in

totaal	ƒ 4145,—
Aan giften	97,50
Opbrengst toneeluitvoering	126,—
Verschenen rente op belegd kapitaal	19,05
	ƒ 4387,55

Hiervan af te trekken, wegens verplichte reserve, ingevolge de Statuten van de Vereniging goedgekeurd bij G.B.v.d.11n. April 1936. No. 701 ƒ 1026,25

Zodat de Vereniging voor haar doeleinden over een bedrag ad. ƒ 3351,30 heeft mogen beschikken. Echter was zij van oordeel voorzichtig te handelen niet het gehele beschikbaar bedrag te gebruiken maar ook daarvan nog een kleine reserve te vormen.

Aan geregelde bedeling aan ongeveer een honderdtal personen per maand is in totaal uitgekeerd	ƒ 2656,78
Wegens steunverlening aan behoeftigen voor reparatie van bouwvallige hutten	136,72
Kleine uitgaven (schrijfbehoeften)	4,—
Totaal uitgegeven in 1936	ƒ 2797,50

De Vereniging had op rekening bij de Maduro's & Curiels Bank op ultimo December 1936 te goed	1055,30
Op de Koloniale Postspaarbank	534,75
	ƒ 4387,55

Het bestuur onderging geen verandering en bestond uit de dames, Etna van Eps, Presidente M. C. Hellmund, Secretaresse en J. J. H. Hellmund, Penningmeesteresse.

De Vereniging bestond op ultimo December 1936 uit 15 dames-leden waarbij toegevoegd als adviseurs de Pastoors te Kralendijk en de Leraar van de Prot. Gemeente aldaar.

Er hadden gedurende het verslagjaar drie algemene vergaderingen der leden plaats terwijl het Bestuur naar de behoefte herhaalde malen heeft vergaderd.

Door vriendelijke tussenkomst van den Pastoor te Rincon kon de bedeling onder de armen en behoeftigen aldaar geregeld plaats hebben.

Aldus vastgesteld in de algemene vergadering der Leden van de 11n. April 1937.

Namens het Bestuur
De Secretaresse,
M. C. Hellmund.

Oud-Gouverneur van Slobbe.

Naar we vernemen zullen oud-Gouv. van Slobbe en Mevrouw van Slobbe van Schendel op 7 Mei a.s. hun Zilveren Huwelijksfeest vieren.

Verder vernemen we dat Mej. Maryke van Slobbe verloofd is met Mr. L. M. N. Schweitzer uit Heerlen.

Onze beste wensen.

Kamer van Koophandel & Nijverheid.

Onderstaande firma's hebben zich tot de Kamer van Koophandel en Nijverheid gewend, met het verzoek hen in relatie te brengen met im- of exporteurs op Curaçao.

1. Erven G. van Sillevoldt, Boerensteiger 69, Rotterdam, wensen in relatie te treden met importeurs van strooibussen specerijen; pakken havermout en pruimen; bussen, pakken en vaten cacao; bussen koffie en visconserven.

2. Samuel Mervis Inc. — Baltimore — Maryland zoekt een agent voor de artikelen mayonaise, sandwich spread, tafelsauzen etc.

3. Hachiboshi Shoten, 17 Kanocho Nichome, Kobe, wenst in relatie te treden met importeurs van Japanse goederen. (alle soorten).

4. Martin Goldberg, 9-10 Acco Street, Haifa-Herzlia wenst in relatie te treden met exporteurs van wijnen, gedistilleerd etc. en verzoekt belangstellenden prijzen c.i.f. Haiti met monsters en/of catalogi op te zenden. De heer Goldberg is verder geïnteresseerd in alle soorten industriële- en handelsproducten.

Dierenmishandeling.

Door de Politie werd op heterdaad een man betrapt die bezig was een jonge kat van het leven te beroven door het dier met kracht tegen de grond te werpen.

Als motief voor deze dierenmishandeling gold dat het beest gestolen had.

Tegen de dader is proces-verbaal opgemaakt, terwijl de kat, die inwendig ernstig gewond bleek, met een pistoolschot is afgemaakt.

Zeker niet fair!

Op Zaterdagmorgen is de 31-jarige voorman R. aan de De Ruyterkade onverwachts van achteren aangevallen door de 34-jarige werkman A., die hem met een mes een lange snede in de hals toebracht. Na voorlopig aan het Hoofdbureau van Politie te zijn verbonden is R. naar het Sint Elisabeths-hospitaal vervoerd en aldaar ter verpleging opgenomen. De dader is voor onderzoek in bewaring gesteld.

Verdacht van oplichting.

Als verdacht van oplichting is door de Politie aangehouden en aan het Hoofdbureau van Politie in bewaring gesteld, de 36-jarige vrouw V.

Aangifte van huisvredebreuk.

Door de 35-jarige vrouw K. is aangifte gedaan van huisvredebreuk, gepleegd door een persoon haar bekend onder de naam A., die j.l. Zaterdag haar woning was binnengedrongen en ondanks haar herhaalde vordering haar woning niet wilde verlaten.

Gevolg van Ruzie.

Bij een in de nacht van Zaterdag op Zondag j.l. in de Punda ontstane ruzie, heeft de 25-jarige F., de 22-jarige R. met een mes een drietal steken toegebracht. R. is ter verpleging in het Sint-Elisabeths-hospitaal opgenomen. Tegen F., die de mishandeling bekende, wordt proces-verbaal opgemaakt.

Ten nadele van de 21-jarige broodbezorger M. is uit een bestelauto een blikje, inhoudende zestig gulden, ontvreemd. De Politie heeft de zaak in onderzoek.

Openingsvlucht zomerdienst K.L.M.

De K.L.M. heeft haar zomerdienst met een waarlijk grootse luchtschouw ingezet. Wij vernamen dat de 4de April een aanzienlijke groep van de K.L.M. vloot tegelijk het luchtruim heeft gekozen voor het maken van een vlucht over de provincies Noord- Zuid-Holland.

Het waren de Fokker F 36, „Arend", het vlaggeschip der K.L.M. en zijn beide kleinere broeders, de „Roerdomp" en de Papegaai", twee Fokkers van het type F 22. Bovendien hebben nog enkele zilveren vogels uit de Douglasvoliëre zich bij de vlucht aangesloten. De gezagvoerders waren: de Heren Scholte die de „Arend" voor zijn rekening nam, te Roller en Brugman, die beslag legde op de stuurhut van de beide Fokkers F 22, terwijl Duimelaar de vlucht der Douglasvliegtuigen leidde.

De volgende route werd gekozen: Schiphol, Leiden, Den Haag, Delft, Rotterdam, Haarlem, Amsterdam.

s.s. Crijnssen.

Het ss. „Crijnssen" zal Vrijdag 23 April te Curaçao aankomen en dezelfde dag vertrekken naar de havens in de timetable vermeld.

Welkom.

Met het m.s. Colombia arriveerden hier de Paters I. de Bruin en G. Murk, alsmede de algemene Overste der Kruisvaarders van St. Jan en C.J.M. van der Corput en Dr. Stef van der Meer met echtgenote.

Zonder begroeten we Pater de Bruin die zijn vacantie besteed heeft, om relatie te zoeken met de Nederlandse R.K. Arbeidersbond, waardoor hij beslag heeft weten te leggen op een rechtskundig adviseur voor de Katholieke sociale aangelegenheden.

Verder heeft Pater de Bruin daar de relaties geopend met de Kruisvaarders van St. Jan voor het inrichten en beheren van een werkkamp op Curaçao.

Bovendien is Pater de Bruin door zijn predikaties in verschillende kerken en bezoeken bij weldoeners de Missie bijzonder behulpzaam geweest, voor de bouw van nieuwe kerken op Jan Doret, en Paradera op Aruba alsmede de vergroting van Montagne, waarvoor thans ook de Mgr. Niewindtstichting een actie is begonnen, om te doen zien, wat Curaçao zelf voor zijn kerken kan opbrengen.

Met de Baltimore kwam Zondag hier de Wel Eerw. Pater Boradori, kapelaan op Bonaire.

De verkiezingen.

Met ingang van heden is er op het Verkiezingsbureau, in het Fort Amsterdam Afdeling Bevolkingsregister, gelegenheid zich op te geven tot het afleggen van de proef van bekwaamheid.

Dit is met het oog op de vaststelling van de voorlopige kiezerslijst, hetgeen ingevolge art 21. op de 10de Augustus zal geschieden.

De Beurs schrijft zeer terecht:

Bij de beantwoording van de vraag, wie zich nu behoren aan te melden, lijkt het ons eenvoudiger te vertellen tot wie deze oproeping niét gericht is.

Het Kiesreglement onderscheidt twee soorten van kiezers n.l. censuskiezers en kwaliteitskiezers. Zij die geheel bij zijn met het betalen van hun belasting over een inkomen groter dan ƒ 1200.— of van plan zijn zulks nog vóór de 15de Juli te doen, kunnen rustig thuis blijven. Dit is ook het geval met de kwaliteitskiezers, die kunnen bewijzen, dat zij meer dan 7de klasse U.L.O. hebben.

Personen, die in een der 4 hieronder genoemde gevallen verkeren en hun ontwikkeling gelijk achten aan eind 7de leerjaar U. L. O. kunnen zich nu opgeven tot het afleggen van een proef van bekwaamheid, welke in de loop der maand Mei zal worden afgenomen.

De vier gevallen zijn:

a. dat men niét is aangeslagen in de inkomstenbelasting over het laatst verlopen jaar naar een inkomen van ten minste ƒ 1200,—;

b. wél is aangeslagen, doch vorenbedoeld dienstjaar of een der voorafgaande dienstjaren niet heeft betaald;

c wél met goed gevolg het 7de leerjaar van een U.L.O. heeft doorgelopen, doch zulks niet kan aantonen;

d. niét het 7de leerjaar van een U.L.O. heeft doorlopen, doch meent, dat hij op andere wijze onderwijs heeft genoten, waardoor hij naar zijn mening een graad van verstandelijke ontwikkeling heeft bereikt, welke aan bedoeld 7de leerjaar is gelijk te stellen.

Degenen, die zich komen aanmelden moeten overigens natuurlijk ook in het bezit zijn van de vereisten om kiezer te zijn.

Dat is dan:

1. Nederlands onderdaan;

2. In het gebiedsdeel gevestigd zijn, op 1 Januari 1937 en vanaf 1 Juli 1935 op een der eilanden op Nederland, Ned. Indië of Suriname gewoond hebben;

3. en vóór 1 Maart 1912 zijn geboren.

Naar wij vernemen zal het Verkiezingsbureau alles in het werk stellen om het de personen die zich komen aanmelden zo gemakkelijk mogelijk te maken. In hoofdzaak worden vragen, als vermeld onder a, b, c en d en 1, 2 en 3 gesteld. De formulieren worden door het V.B. ingevuld en de aanmelders hebben dan alleen maar te tekenen.

Wij hopen, dat van de geboden gelegenheid druk gebruik zal gemaakt worden.

Nieuwe Ambtenaren.

Met het ms. Coloumbia is hier aangekomen met familie de Heer Joh. van Toorn Jr., hoofdcommies ter gemeentesecretarie te Eibergen, uitgezonden als commies voor een van de Gouvernementskantoren.

Met een bijzonder welkom begroeten we Jhr. Ir. A. H. op ten Noort, die hier gekomen is voor de dienst van de watervoorziening. We wensen deze laatste bijzonder succes. in het belang van ons gewest en hopen dat dit gebiedsdeel spoedig van goedkoper water zal kunnen worden voorzien.

De Curom in verbinding met Ned. Indië.

Dinsdag is de Curom op golflengte 31 M. in verbinding geweest met Bandoeng in Ned. Indië, een afstand van 20.000 KM. Gisteren ontving de Heer Molenkamp telegrafische mededeling dat alles aldaar uitstekend was ontvangen. Voorwaar een mooi succes.

HET LIBERALISME.
In ontbinding.

De vergaderingen, waar sprekers van de Vrijheidsbond optreden, worden slecht bezocht. Zelfs liberale leiders hebben weinig verwachting van de a.s. verkiezingen. Zij vrezen met minder leden in de Tweede Kamer terug te keren dan het smaldeel op het ogenblik telt.

Onlangs had het Kamerlid mr. Wendelaar te Zwolle een rede moeten houden over het liberale program. Hij kon het niet verder brengen dan tot een lofrede op dr. Colijn, die niet ten onrechte te Aalsmeer had verklaard, dat er ook buiten zijn kring velen in den lande zijn, die de leiding van 's lands zaken liefst aan anti-rev. handen zagen toevertrouwd.

Na de rede van mr. Wendelaar vroeg een der aanwezigen, of men de zaak niet veel vereenvoudigde, als men de liberalen adviseerde, maar direct op dr. Colijn te stemmen. Waarom nog een liberale partij, als Colijn zo uitstekend in liberale geest regeerde?

Mr. Wendelaar, een beetje verbijsterd door die vraag, antwoordde dat het desondanks goed was ook rasechte liberalen in de Kamer te brengen, anders zou dr. Colijn misschien weer in de coalitiewateren terecht komen.

Al hetwelk boekdelen spreekt!

Sommige mensen gaan er prat op, alleen te geloven wat ze begrijpen of zich voorstellen kunnen en beseffen niet eens hoe dwaas deze redenering is. Wat begrijpt men bijv. van de groeikracht van een graankorrel?

Een leger beoordeelt men niet naar zijn deserteurs en de priesterschaar niet naar enkele afvalligen.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

Z.H. de Paus moet weer meer rust nemen.

De opstand in Noord Brits-Indië heeft zich weer uitgebreid.

Te Parijs brak staking uit onder het personeel der amusementsgelegenheden.

UIT NEDERLAND.

Een nieuwe tinbaggermolen, in plaats van de Kantoeng, die bij Plymouth verging, zal gebouwd worden gedeeltelijk bij Droogdok in Soerabaia, gedeeltelijk bij Gusto te Schiedam. In Indië zal het gehele gevaarte in elkaar gezet worden.

Thans zijn in het kader van de noninterventie controle in totaal drie Nederlanders werkzaam als chief observing officers welke gestationneerd zijn resp. te Gibraltar, Brest en Dover. Verder zijn er 60 observers en assistant observers aangesteld voor de verdere controle. Uit Nederland werden benoemd 1 administrateur chief observer en 18 observing officiers.

Schepen die een observing officier aan boord hebben voeren een speciale wimpel, waarvan men 500 in Nederland heeft doen aanmaken.

Naar Aneta verneemt zal de „Hertog Hendrik" vermoedelijk 26 April weer naar de Zuid Europeese wateren vertrekken, ter vervanging van de kruiser „Java", die thans convooidiensten verricht. De Hertog Hendrik zal in de Zuid Europeese wateren dienst doen tot de Johan Maurits Van Nassau uit Curaçao arriveert. Volgens marinekringen is dit schip 25 Mei in Gibraltar te verwachten. Na aankomst in Nederland zal de Java gereed gemaakt worden voor de grote internationale vlootrevue bij Spithead ter gelegenheid van de kroning van Koning George VI, waaraan oorlogsbodems van de gehele wereld zullen deelnemen.

De directie van de K.NS.M. heeft de firma Pot te Bolnes opdracht gegeven een motorvrachtschip te bouwen van 3000 ton. Het schip zal hoofdzakelijk voor de vaart op de Middellandse en de Oostzee gebruikt worden.

Te Rotterdam is de nieuwe mijnenveger, de „Van Weijck" te water gelaten. Dit schip is het vijfde van een serie van acht dergelijke schepen.

Uit Budapest werd bericht ontvangen dat de Nederlandse gezant aldaar het grootkruis van de Orde van de Nederlandse Leeuw plechtig aan Admiraal Horthy uitgereikt heeft.

De gezamenlijke zitting van de Staten Generaal, waarbij deze gesloten wordt, zal 5 Juni plaats vinden. Ontbinding van de Kamers volgt op 7 Juni.

De candidaatsstelling voor de Tweede Kamer is op 20 April vastgesteld, voor de Eerste Kamer op 3 Mei. De verkiezingen voor de Tweede Kamer zijn op 26 Mei vastgesteld; voor de Eerste Kamer op 27 Mei. De eerste verenigde zitting van de nieuwe Kamers zal op 8 Juni e.k. plaats vinden. Het is thans nog niet bekend of H.M. de Koningin deze vergadering zal openen.

De rijksmiddelen brachten over Maart vier millioen meer op dan de raming geweest was, tevens waren deze cijfers ook vier millioen boven de opbrengst van Maart 1936.

De scheepsbouwstakingen in Amsterdam zijn beëindigd.

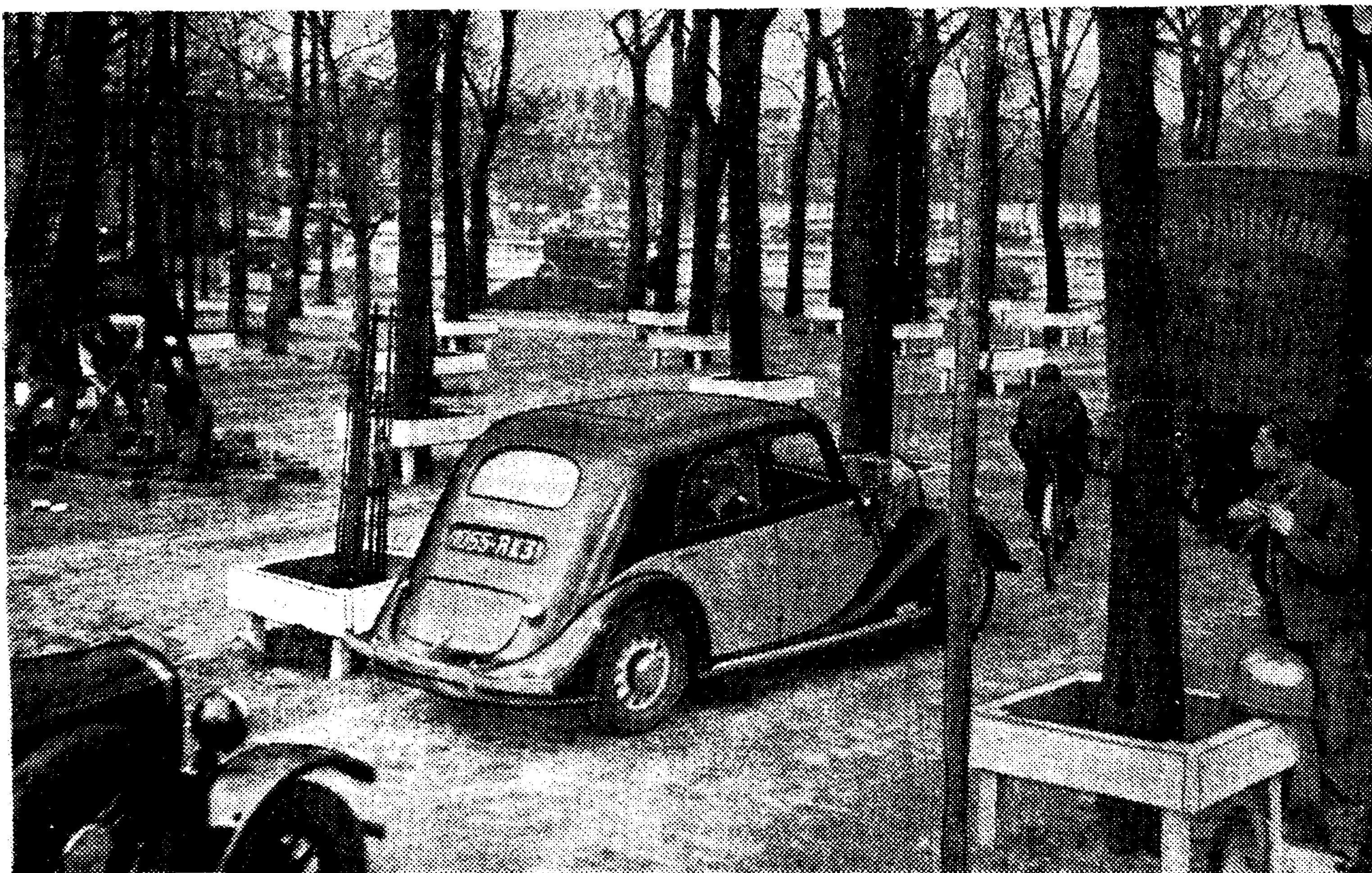
De Burgemeester van Soest, die tijdens een toespraak aan het prinselijk paar onwel werd is overleden.

SPORT.

Be Quick — Go Ahead 3—0; Ajax — PSV 5—2; Promotie competitie 't Gooi — Hilversum 5—1; ZFC — ZVV 0—0; Door dez uitslag wordt RFC eerste klasser. Hengelo — Enschede Boys 4—3; hierdoor moeten Enschede-boys degraderen.

De KNVB deelde mede dat zij voornemens is vier wedstrijden te organiseren tussen de Engelse club Westham United en vier bondselftallen, welke speciaal ter meerdere oefening van de provinciale elftallen plaats hebben. In de eerste helft van Mei zullen deze wedstrijden te Arnhem, Leeuwarden, Utrecht en in een nog niet vastgestelde stad in het Zuiden gespeeld worden.

In de interlanden wedstrijd Nederland — België overwonnen de Hollanders met het 5—0.

BESCHERMING VAN BOMEN OP DE TENTOONSTELLING-GROND. Op een gebied van Champs Elysees dat gebruikt zal worden voor de Wereld Tentoonstelling in Parijs werden de bomen afgezet teneinde ze te beschermen tegen de vele auto's die heen en weer rijden op de tentoonstelling-grond.

Lijst van binnenkomende schepen over de maand April 1937.

21	April	Ned.	Amazone	Pto. Cabello	Aruba, Maracaibo
22	„	„	Crijnssen	Pto. Colombia	Pto. Cabello
22	„	„	El Libertador	Maracaibo, Aruba	Aruba, Maracaibo
22	„	D.	Patricia	Pto. Colombia	Pto. Cabello
22	„	„	Alemania	Maracaibo	Maracaibo
23	„	Ned.	Barneveld	Cristobal	Liverpool
23	„	„	Amor	Maracaibo	Pto. Cabello
23	„	„	Agamemmon	Pto. Barrios	Europa
24	„	Amk.	Tach ra	Maracaibo	Pto. Cabello
24	„	Ned.	El Libertador	Maracaibo, Aruba	Aruba, Maracaibo

PROGRAMMA VAN DE CUROM.

Woensdag, 21 April 1937.

7.00 — 7.03

Wilhelmus.

7.03 — 7.20

Twintig minuten Hawaiian muziek.
1. Hawaiian Bluebird
2. Hawaiian Smiles, The Hanapi Trio
3. Lei Lani
4. Sweet Kalua Lady, The Hanapi Trio
5. Roselani
6. Maili Lan Liili, Johnny Noble's Hawaiians

7.20 — 8.00

„Forty minutes of syncopated songs"
1. Coney Island Washboard
2. St. Louis Blues, The Mills Brothers
3. Don't Wait too long
4. Where is my Rose of Waikiki, The Revellers
5. Just like a butterfly
6. Just like a butterfly
6. Sweet Marie, The singing Sophonores
7. Marie, Marie
8. Hof Serenade, The Comedian Harmonists
9. Limehouse Blues
10. Sweeter than sugar, The Mills Brothers

8.20 — 9.00

Victor programma.

9.00 n.m.

Sluiting, Wilhelmus.

Donderdag, 22 April 1937.

7.00 — 7.03

Wilhelmus.

Ds. van Lindonk spreekt over Schubert

7.23 — 8.00

In aansluiting op de causerie van Ds. Lindonk
Schubert-concert. Gespeeld wordt het: Forellen-Quintet in A Grote terts — Franz Schubert.
a. Allegro vivace
b. Andante
c. Scherzo — Presto
d. Thema en variaties
e. Finale — Allegro giusto

gespeeld door Franz Rupp — piano
Wilhelm Stross — viool
Valentin Haerti — alt
Anton Walter — cello
Ludwig Jaeger — bas

8.00 — 9.00

Lichte muziek. Gevarieerd programma
1. Top Hat Piano Potpourri
2. Idem
Peter Kreuder aan de vleugel
3. Russische Zigeuner Romanze
4. Hongaarse dans, Georges Boulanger en zijn orkest.
5. Drunt in der Lobau
6. Titania, Lajos Kiss en zijn zigeuners
7. Flageolettenwals
8. Sie sind zu huebsch, gnaedige Frau Viool-soli door Georges Boulanger
9. Spitzentanz
10. Romanesca, Barrabas von Geczy en zijn orkest.
11. Salut d'Amour — Elgar
12. Gavotte — Mahul
Cello-soli van Gaspar Casado
13. Marienklaenge — Wals — Josef Strauss
14. Wiener Buerger — Wals — Josef Strauss
Lajos Kiss met zijn zigeuners
15. Potpourri uit de „Czardasfierstin"
16. Idem 2e deel
Rauta Waara (sopraan) en Peter Anders (tenor) met orkest en koor.

9.00 n.m.

Sluiting, Wilhelmus.

7.00 — 7.03

Wilhelmus.

7.03 — 8.00

Kinderuurtje o.l.v. Tante Carla

8.00 — 9.00

Gevarieerd klassiek programma
1. Vitio, Spaanse Dans, Popper
2. Spaanse Dans,Granados, gespeeld door Pablo Casals, cello
3. Hongaarse Rhapsodie No. 11, Liszt
4. idem, tweede deel, Piano solo
5. Serenade uit Faust, Gounod
6. Aanroeping van Mephisto uit Faust, gezongen door Michael Bohnen, tenor
7. De eenzame zwerver, Grieg
8. Russisch carnaval, Wieniauwsky gespeeld door Michel Piastro, viool
9. Souvenir, Dadla
10. De Zigeunerin, Kreisler
Gespeeld door Max Rosen, viool
11. Song of India, Rimsky, Korsakov
12. Sleeping Beauty, Tschaikowsky
Het Cleveland Orkest o.l.v. Nikolai Sokoloff
13. Erzengel Gabriel verkeundet den Hirten Christi Geburt
14. Idem 2de deel

Adele Proesler (sopraan) met koor & Orkest
15. Schlag Wohl, du Himmelsknabe, H. Reiman
Het Basiliek koor.

9.00 n.m.

Sluiting, Wilhelmus.

R. K. PADVINDERSVERENIGING. ST. THARCISIUS-GROEP CURAÇAO.

Voortrekkers,

De Gijantha Den schreeuwt het uit: „Waar blijven jullie? Avond aan avond sta ik alleen, met m'n half afgewerkt kleed! Je bent zo fris begonnen, met jeugdig vuur en veel muziek! Hou vol, kerels, en geef niet op voor alles klaar is. Ik had zo gehoopt op 23 April! Helaas! En waar is de Jamboree-training, werkers van de dag?"

Verkenners Troep I

Bijeenkomsten gewoon. Zaterdag 24 April werken we in 't Troephuis.
8—10 Zwaluwen
10—12 Reigers
1—3 Snippen
3—5 Houtduiven

Voor Vrijdag: zie nadere aankondiging. Iedere Verkenner heeft vóór 's avonds 6 uur een extra goede daad gedaan voor Moeder!

's Morgens naar de H. Mis, ieder in eigen Parochiekerk.

Zorgt dat je je roos niet voor niets draagt! Je bent broeder van alle andere Verkenners, toon dat als Katholieke jongen, als Verkenner, **met de daad.** Aan de **naam** alleen heeft niemand iets!!

Nieuwelingen van Troep II

23 April 'n grote dag, ook voor jullie! Je Hopman wordt geinstalleerd. Een bizonder gebedje van allen!
Wie is nu het eerst aan de beurt?

Welpen, Nieuwelingen.

Fijn was dat kampvuur, wolfjes! Ik hoor nog Baloe brommen! De Oubaas was tevreden en blij!

Zonnig spoor aan allen!

**K
KRO
O Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.**

Zondag, 25 April.

1. Gramofoonmuziek.
2. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
3. Van en Voor de Missiepost.
4. Gramofoonmuziek.
5. De Nederlandse Missie-Verkeersmiddelen-Actie
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O. Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M. Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. De film in Nederland, door A. van Domburg
Ir. J. P. Planje.
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Van een zaak z.g. niets willen weten, betekent heel vaak dat men er feitelijk niets van afweet.

Waar geen liefde voor onze evennaaste is, kan van een christelijk leven geen sprake zijn, wijl de echte geest Gods er geheel ontbreekt.

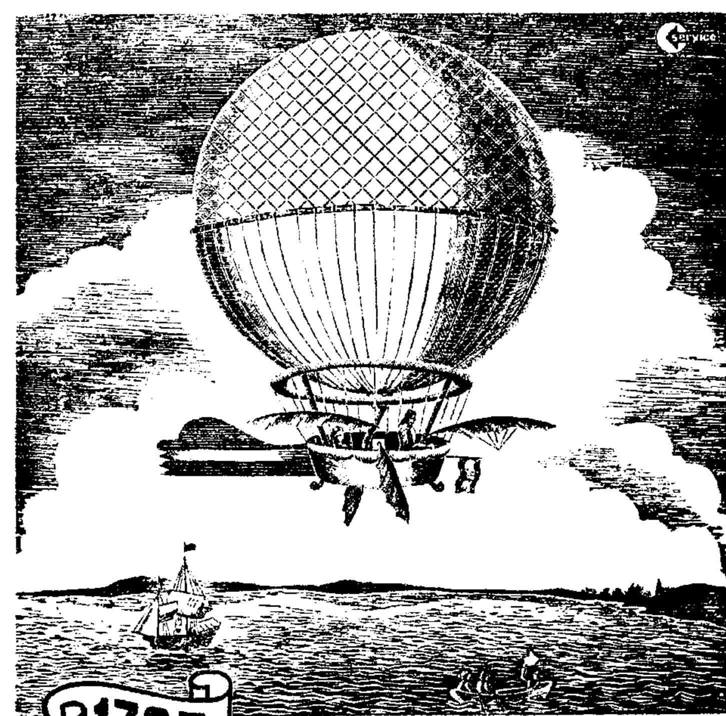
Het is een afschuwelijke gewoonte altijd een reden van eigenbelang te zoeken, achter een goede daad.

De meeste mensen handelen niet naar hun principes, maar brengen de principes in overeenstemming met hun daden.

En toch valt die boeman mee! In 't dagelijksch leven zelfs een aangenaam mensch, maar op den weg....

Zoo zijn er meer! Fietsers, motorrijders, automobilisten evengoed als gezoolde weggebruikers, die te veel aan zichzelf denken en te weinig rekening houden met anderen op den weg. En zoodoende wordt het verkeer stroef en...... onveilig!

SPORT-RUBRIEK
Officiële Mededelingen
VAN
"De Curaçaose Voetbalbond."

Ingeschreven als lid van Scherpenheuvel: J. Henriquez, F. Mamber, V. Bonifacio.
Afgeschreven als lid van Scherpenheuvel: J. Valks, J. Martis, C. Servani
Ingeschreven als lid van Asiento: G. de Nieuwe.

WEDSTRIJD-ITSLAGEN.

Zondag, 18 April.

Hercules 1 — R.C.C.	0—1
Hollandia 1 — Scherpenheuvel 1	0—2
Asiento 2 — Volharding 2	0—1
Jong Curaçao 1 — P.S.V. 1	5—0

COMPETITIE-STAND

A-klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten		punten	gem.
Volharding	2	2	0	0	2	0	4	2.—
Asiento	1	1	0	0	1	0	2	2.—
S.U.B.T.	2	1	1	0	4	2	3	1.50
Jong Holland	2	1	1	0	1	3	3	1.50
Scherpenheuvel	3	2	0	1	9	1	4	1.33
R.C.C.	2	1	0	1	1	2	2	1.—
Hollandia	3	1	0	2	3	6	2	0.66
Transvaal	2	0	0	2	1	3	0	0.00
Hercules	3	0	0	3	2	11	0	0.00
Reserve A-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten		punten	gem.
S.U.B.T. 2	1	1	0	0	5	2	2	2.—
R.C.C. 2	1	1	0	0	1	0	2	2.—
Volharding 2	1	1	0	0	1	0	2	1.—
Asiento 2	2	1	0	1	3	1	2	1.—
Scherpenheuvel 2	0	0	0	0	0	0	0	0.00
Jong Holland 2	1	0	0	1	0	1	0	0.00
Transvaal 2	1	0	0	1	0	3	0	0.00
Hercules 2	1	0	0	1	2	5	0	0.00
B-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten		punten	gem.
Feyenoord	1	1	0	0	5	1	2	2.—
Jong Curaçao	2	1	1	0	6	1	3	1.50
Atletico	1	0	1	0	2	2	1	1.—
Be Quick	1	0	1	0	2	2	1	1.—
D.D.V.O.	1	0	1	0	1	1	1	1.—
D.C.C.	1	0	1	0	0	0	1	1.—
Hilversum	1	0	1	0	0	0	1	1.—
M.Y.O.B.	0	0	0	0	0	0	0	0.00
P.S.V.	2	0	0	2	1	11	0	0.00

De wedstrijd Hercules 1 vs. Hollandia 1, gespeeld op 11 April l.l. en die geëindigd is in een 3—2 overwinning voor Hollandia is onder protest van de vereniging Hercules.

OPGELEGDE BOETEN.

De vereniging P.S.V. is beboet met vijftig centen voor het spelen zonder grensrechter in de wedstrijd tegen Jong Curaçao, gespeeld op 18 April l.l.

DE VERENIGINGEN WORDEN NOGMAALS ERAAN HERINNERD, DAT WEDSTRIJD- EN RUILFORMULIEREN BIJ DE 2DE SECRETARIS, G. M. BELTRAM, BERGSTRAAT NO. 17 MOETEN WORDEN GEZONDEN EN EN NIET AAN HET ADRES VAN DE 1STE SECETARIS.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.

